

Solnegre & S. Cardoso

Ferran Pisà, tiorba
Soledad Cardoso, soprano

Solnegre és un conjunt de format variable especialitzat en la música del barroc primerenc que treballa amb un peu a Mallorca i l'altre a Catalunya. Recentment s'ha centrat en projectes de música vocal com *Les vilaneles de Kapsberger* i en insuflar vida al *Cançoner de la família Brondo*, un cançoner privat del segle XVII pertanyent a la família Brondo de l'aristocràcia mallorquina.

Soledad Cardoso nasqué a l'Argentina, on realitzà la seva primera formació. En acabar aquesta etapa li fou concedida la beca Mozarteum per a anar cap a Espanya a continuar els estudis amb Alfredo Kraus i amb Teresa Berganza. Ben aviat cridà l'atenció de conjunts de música antiga tan reconeguts com Les arts forisants, Wiener Akademie, Nederlandse Bachvereniging i Los músicos de su alteza, entre d'altres. Especialitzada en òpera i música escènica, ha participat en diverses gravacions amb les discogràfiques Harmonia Mundi, Naxos, Cobra i Columna música, entre d'altres.

Ferran Pisà començà la seva formació en interpretació de la música del Barroc i del Renaixement al conservatori d'Àmsterdam amb Lex Eisenhardt per després continuar-la a l'ESMUC sota la tutela de Xavier Díaz-Latorre. Durant els seus estudis ja s'interessà en el repertori del barroc primerenc, en el qual ha continuat aprofundint fins a dia d'avui. La seva activitat interpretativa combina els recitals a solo amb el repertori de cambra. És fundador del conjunt Solnegre i sovint ha participat posant música en espectacles escènics, com ara el recital sobre textos de Ramon Llull *El verger de l'amat*, a duo amb l'actriu Montse German.

Organitzat per:
Associació Espurnes Barroques i Territori Barroc

Amb la col·laboració de:
Ajuntament de La Molsosa
Consell Comarcal del Solsonès
Associació Cultural de Prades
Bisbat de Solsona i Bisbat de Vic

Amb el patrocini de:
Oller del Mas, Cerveses La Pirata, Cafès Gener, Xocolates Oro Vivo, Restaurant El Miracle, Restaurant Hostal de Pinós, Comunitat Benedictina del Miracle

ESPURNESBARROQUES.CAT

2 JUNY 2019
11.30H

Mirada dolça,
dispara en mi

PRADES DE
LA MOLSOSA

EN CONCERT

Solnegre & Soledad Cardoso

**ESPURNES
BARROQUES**

MÚSICA I
EXPERIÈNCIES
AL TERRITORI
BARROC

www.esburnesbarroques.cat

Programa

Giovanni G. Kapsberger (1580 - 1651)

Già risi del mio mal
O dolci sguardi
Figlio dormi
Avrilla mia

Bellerofonte Castaldi (1581 - 1649)

La Follia

Girolamo Frescobaldi (1583 - 1643)

Così mi disprezzate
Maddalena alla croce
Se l'aura spira
Non mi negate, ohimè

Giovanni G. Kapsberger

Toccata 5a

Antonio Sartorio (1630 - 1680)

“Orfeo, tu dormi?”, de l'òpera *Orfeo*

Claudio Monteverdi (1567 - 1643)

Sì dolce è 'l tormento
Quel sguardo sdegnosetto
Perché se m'odiavi

Duració aproximada: 70'

Notes al programa

El programa que escoltarem avui, mostra l'obra de tres autors de música vocal que visqueren la transició cap al segle XVII i, per tant, participaren en el canvi de paradigma estètic que succeí a l'inici del *seicento*. Aquest canvi consistia en abandonar les composicions polifòniques basades en enginys contrapuntístics en favor d'un nou estil més auster que, cantat a una sola veu, s'inspirava en la parla i, així, connectava de manera natural amb les emocions humanes.

Malgrat ser coetanis i escriure tots en el nou estil, els autors d'aquest programa tenen perfils força diferents. **Giovanni G. Kapsberger** és conegut, sobretot, per l'estil fantasiós de les seves obres per a tiorba, però també escrigué quatre llibres de gracioses *Villanelle* —cançons en estil tradicional— dels quals sentirem tres cançons amoroses i una tendra cançó de bressol. **Girolamo Frescobaldi** també fou un instrumentista molt destacat, i aquesta habilitat li valgué per aconseguir un dels càrrecs més prestigiatos a l'època: el d'organista i Mestre de Capella a la Basílica de Sant Pere, a Roma. Avui sentirem una selecció de peces vocals en el nou estil monòdic, suficient per evidenciar el seu talent per infondre diferents estats anímics a cada peça. Percebrem l'actitud orgullosa del 'jo narratiu' a *Così mi disprezzate*, l'atmosfera límpida i fresca del *locus amoenus* a *Se l'aura spira* i la sensualitat en la descripció de la desesperada Magdalena al peu de la creu on Crist, company i mestre, expira.

El nou estil de cant a una sola veu neix de la mà del nou gènere que combinava música i teatre: l'òpera. Les primeres òperes representen temes mitològics i, d'entre ells, el preferit era el mite d'Orfeu per ser el personatge que encarnava el paradigma del nou estil musical, que confiava en la capacitat de la música de persuadir per mitjà de l'emoció. Precisament, això és el que pretén Euridice cantant des de l'*averno* en el número de l'òpera *Orfeo* d'**Antonio Sartorio** que sentirem: entendre el cor d'Orfeu perquè baixi a a l'infern a rescatar-la.

L'últim autor del programa, **Claudio Monteverdi**, forjà aquest nou gènere monòdic amb una determinació i un talent que el convertiren en el referent indiscutible d'aquest nou estil; tant és així que podem identificar fragments d'obres d'autors d'altres contrades europees que copien girs de diverses obres de Monteverdi (un bon exemple d'això és l'*Ariadne's Lament* de Henry Lawes, que en reproduïx l'estructura i alguns girs melòdics). Les tres peces que tanquen el concert d'avui són un bon testimoni de la qualitat compositiva de Monteverdi. En aquestes obres, malgrat que la música es mantingui com a *serva delle parole*, s'exhibeix un enginy melòdic fabulós.

Els interludis instrumentals d'aquest concert de música vocal consisteixen en obres per a tiorba de **Bellerofonte Castaldi** i, de nou, de Giovanni G. Kapsberger. Obres d'una estètica clarament influïda per la música vocal, que juguen amb la variació i el contrast per apel·lar a les diferents emocions humanes.

Ferran Pisà